

РЕШЕНИЕ

№ 370

гр. Бургас, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря К.а М. Андонова
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20232120201515 по описа за 2023
година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно
процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.72, ал.4 от Закона за Министерство на
вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по жалба на Й. Й. Д., ЕГН: *****, със
съдебен адрес: г...., чрез адв. К. К. от БАК, против Заповед за задържане на лице №
32923з-156/06.04.2023 г., издадена от П. Д. - мл. инспектор от 04 РУ при ОД на МВР
– Бургас.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваната заповед за задържане, поради
незаконосъобразност. Не се сочат конкретни доводи.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник
– адв. К. К. – БАК, който поддържа жалбата. Претендира разноси.

Ответникът по жалбата – П. Д. ... - мл. инспектор от 04 РУ при ОД на МВР –
Бургас, оспорва жалбата. Акцентира върху това, че е имало данни за злоупотреба с
наркотични вещества на жалбоподателя. Пледира за отхвърляне на жалбата.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните,
приема, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал.
1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е
изготвена в предвидената форма и е придружена от необходимите приложения.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, компетентност.

Спазена е предвидената от закона форма, като заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл. 63, ал. 3 и 4 и чл. 64 от ЗМВР и му е предоставено копие от заповедта срещу подпис.

Заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правна си същност задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 73 ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането, както е в настоящия случай. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК.

При тези данни настоящият състав счита, че правилно в хода на административното производство е направено обосновано предположение, че Й. Й. Д. е осъществил състава на престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено в каква връзка е формирано предположението за евентуална съпричастност на лицето. В случая не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно деянието, съдържащи се в доказателствата по преписката. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява престъпното деяние, което полицейският орган счита, че е извършено, т.е. да е разбрало по повод на какво е формирано подозрението срещу него. Видно от приложената по делото преписка, това е изпълнено от полицейските служители, като на лицето е дадена възможност и да ангажира адвокатска защита, от което свое право той се е възползвал, т.е. в конкретния случай са налице посочените предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека.

Прилагането на принудителната административна мярка е съобразено и с целта на закона - да се даде възможност на органите на МВР и прокуратурата да разкрият евентуално извършеното престъпление. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в случая е оправдано.

С оглед горното настоящият състав намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се остави без уважение, а заповедта за задържане следва да бъде потвърдена.

С оглед изхода на правния спор – искането за присъждане на разноски на страната на жалбоподателя е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Й. Й. Д., ЕГН: *****, против Заповед за задържане на лице № 32923з-156/06.04.2023 г., издадена от П. Д. ... - мл. инспектор от 04 РУ при ОД на МВР – Бургас, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ПОТВЪРЖДАВА заповед за задържане на лице №32923з-156/06.04.2023 г., издадена от П. Д. ... - мл. инспектор от 04 РУ при ОД на МВР – Бургас.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от днес.

РЕШЕНИЕТО е изготвено и обявено на страните в съдебно заседание, проведено на **24.04.2023 г.**

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____